

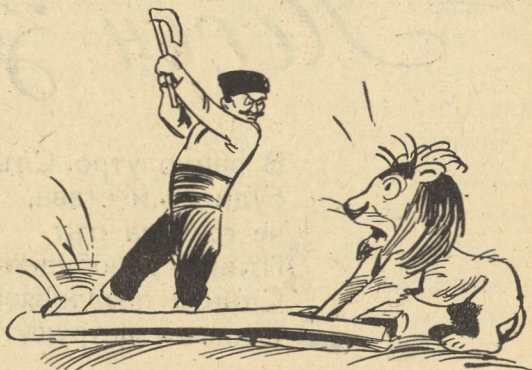
— Добре, кажи, как да ти помогна?

Човекът това чакал. Цепнал един пън, забил клин и казал:

— Ха, сега... пъхни лапите си в цепнатината и натискай силно на две страни, та да разцепим дървото.

Пъхнал лъвът лапите си, човекът избил клина, пънът се събрал, притиснал лапите на лъва и ги хванал като в клещи. Заревал лъвът от болки.

Човекът започнал да удря, да бие, докато лъвът паднал мъртъв на земята. Тогава освободил лапите му и го хвърлил настрани, за да одере кожата му, когато натовари колата си.

Котката, натъжена за своя събрат, отишла при него и заобикаляла около му. Като стигнала до главата му и подушвала ту тук, ту там, тя разбрала, че лъвът е още жив и му пошепнала:

— Как си, много ли те боли? Видя ли кой е човекът?

Лъвът уплашено ѝ пошушнал:

— Моля ти се, махни се! Бягай настрани, да не разбере човекът, че съм още жив!..

Никола Зидаров

ПРОЛЕТ

Ти, нова пролет, млада, силна, Децата с алени странички
ти, ведро пролетно небе, играят весело навън,
разлей лъчите си обилно събуждат се цветя, тревички
над хлебородното поле! след тягостния зимен сън...

Една безкрайна радост чиста
окриля бедния селяк;
той чува пролетта лъчиста
да диша в житения злак!

Весел Паспалеева